Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25974
Copyright: Admont, Benediktinerstift

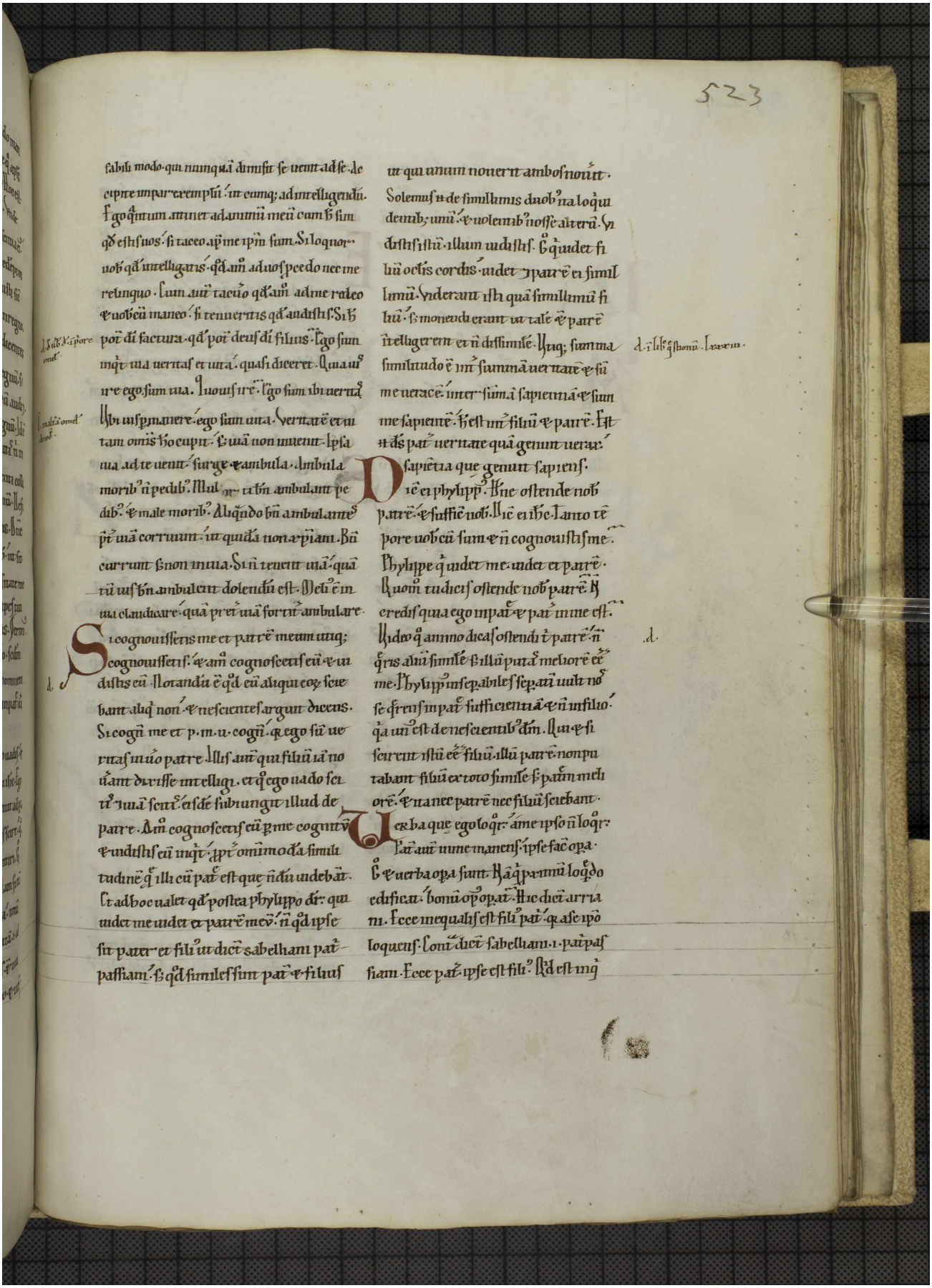

523

fabili modo qui nunquã dimisit se uenire ad se. de
cipit me imparem exemplũ: ut eumq; adintelligendũ.
Ego q̃ in eum maneo ad animũ meũ eum ꝑ̃ sim
qđ est filios: si taceo ap̃ me ip̃m sum. Si loquor
nob qđ intelligamus: qđ am̃ ad uos procedo nec me
relinquo. Cum aut̃ taceo qđ am̃ ad me rapio
et uob eũ maneo: si teneremus qđ audistis. Si ꝑ̃
por̃ dī factura. qđ por̃ deus dī filius. Ego sum
mq̃t una ueritas et una: quasi diceret. Qua ui
ue ego sum una. Quo uis ire. Ego sum ibi ueritas
Ubi uis p̃manere. ego sum una. Veritate et u
tam omis ho cupit. Et uã non inuenit. Ipsa
ua ad te uenit. surge et ambula. Ambula
morib̃ in pedib̃. Illud in ꝑ̃ ambulant pe
dib̃. et male morib̃. Aliq̃do bñ ambulamꝰ
p̃ uiã corruum. ut quida non rapiam. Bñ
currum et non inuia. Si ñ teneam uiã. qua
tñ uis bñ ambulem dolendũ est. Melꝰ é in
ua claudicare. quã p̃ter uiã fortit̃ ambulare.

Si cognouisseris me et patr̃ meum utiq;
cognouisseris. et am̃ cognoscetis eũ et u
distis eũ. Horandũ é qđ eũ aliqui coꝝ scie
bant aliq̃ non. et nescientes arguit dicens.
Si cogñ me et p. m. u. cogñ. et ego sũ ue
ritas in uo patre. Illis aut̃ qui filiũ iã no
uãt dixisse intelligi. et q̃ ego uado sci
tis uiã scitis et istũ ungit illud de
patre. Am̃ cognoscetis eũ ꝑ me cognitũ
et uidistis eũ mq̃t. qui omino dã simili
tudine q̃ illi eũ pat̃ est quẽ ñdũ uidebãt.
Et ad hoc ualet qđ postea Philippo dr: qui
uidet me uidet et patr̃ meũ. ñ qđ ipse
sit pater et filius ut dicit sabellianus pat̃
passianus. ꝑ qđ similes sunt pat̃ et filius

ut qui unum nouerit ambos nouit.
Solemus in de similibus duob̃ ita loq̃
de utrob; unũ. et uolentib̃ nosse alterũ. Vi
distis istũ. illum uidistis. Et q̃ uidet fi
lium oculis cordis uidet. et patr̃ et similiter
lium. Videtur ista quã similitudo fi
lius. Et monendi erant ut tale et patr̃
intelligerent et ñ dissimile. Ytaq; summa
similitudo é int̃ summã ueritatẽ et su
me ueracẽ. inter summã sapientiã et sum
me sapientẽ. Et est unꝰ filius et patr̃. Est
in ds pat̃ ueritate quã genuit ueritas.

Dic ei Philipp̃. Vne ostende nob
patr̃. et sufficit nob. Hic ei ihc. Tanto tẽ
pore uob cũ sum et ñ cognouistis me.
Philippe q̃ uidet me uidet et patr̃.
Quom̃ tu dicis ostende nob patr̃. Ñ
credis quia ego in pat̃ et pat̃ in me est.
Ideo q̃ animo dicas ostendi tu patr̃ ñ
ꝙris alium similẽ. Illum putã meliorẽ et
me. Philipp̃ in ep̃abiles sep. aut̃ uult nos
se ꝙrens in pat̃ sufficientiã et ñ in filio.
qa uni est de nescientib̃ dñm. Qui et si
scirent istũ ee filiũ. illũ patr̃ non pu
tabant filiũ ex toto similẽ. Patrem mel
iorẽ. Et nec patr̃ nec filiũ sciebant.

Verba que ego loq̃r. ame ipso ñ loq̃r.
Pat̃ aut̃ in me manens. ipse fac opa.
Et uerba opa sunt. Ita q̃ per mũ loq̃do
edificat. bonũ op̃ op̃at. Hinc dicit arria
ni. Ecce me qualis est filius pat̃. qui ase ipo
loquens. Cont̃ dicit sabellianus. i. pat̃ pas
sianus. Ecce pat̃ ipse est filius. Sed est mg̃